

מייק בראנט - שירת חייו באמצע נפסקה: ביגלל מי? אחרי הנפילה

את הציפיות שנתלו בו, טענו מכריו, הם שיצרו בו את המתחים הנפשיים שלא יכול היה לעמוד בהם.

לפני שנתיים הוא הגיע לטיפול פסיכיאטרי. אחרי שניצל מניסיון ההתאבדות שלו לפני חמישה חודשים, ניסה הוא לשווא, לנסות להסביר מדוע דחף את עצמו לקפוץ ממירפסת הקומה החמישית ב'זנבה'. אני לא מבין מדוע ואיך יכולתי לעשות מה שעשיתי, אמר מייק. הייתי עייף בתקופה ההיא. היה לי עומס עבודה עצום. היו לי עשרות הופעות בטלוויזיה, הקלטות, תוכניות-רדיו, צילומים, ראיונות, נסיעות ובע"ית של מיסים ותשלומים — שהביאו אותי למצב של תשישות גופנית.

„נוסף לזה היתה לי אהבה נכזבת, שגרמה לי לדיכאון נפשי עמוק. הגעתי למצב ש"פשוט נמאס לי מהכל. היום אני מתחרט על השטות שעשיתי. בבית-החולים היה לי המון זמן לחשוב על החיים ועל כמה שהם יפים. אבל אז לא הייתי שלם עם עצמי ועם הסובב אותי. ברגע מסויים איבדתי את השליטה על עצמי והייתי מוכן לוותר על הכל. היום קשה לי להבין איך יכולתי לעשות את זה.”

למרות שמייק היה בחור כנה, ספק אם היה זה ההסבר הנכון למעשיו. היו שניסו להסביר את הרקע לניסיונות ההתאבדות שלו באישיותו. הוא נולד במחנה פליטים בקפריסין להורים שהיו מניצולי השואה בסולין. אביו נפטר בהיותו נער והוא גדל עם אב חורג. בילדותו סבל מתת-תזונה. בנעוריו כבר טיפח מייק בראנט, שהיה אז משה בראנט, את השאיפה להיות זמר. היה לו קול נעים והופעה מגוחכת. בכל מקום בו ניסה להוכיח את עצמו כזמר ולספר על החלומות בתחום זה, נתקל בבוז ובלעג.

כשהתגייס לצבא ניסה להתקבל ללהקה צבאית ונכשל. כשהשתחרר ניסה להפוך לשחקן בתיאטרון החיפאי, וזה לכמה תפי קידים קטנים בהצגות כמו אנדורה וימים של זהב. רצה להשתתף גם במחזה פיסר 19 ולא מצאו לו תפקיד. בכה כמו ילד.

בלילות היה מבלה במועדון התיאטרון החיפאי, מצפה להודמנות שיתנו לו לשיר. עשו זאת רק כשהמועדון התרוקן. הלך למועדון רונדו במלון דן, וגם שם היה

מייק בראנט מכבה את הנרות בעוגת יום ההולדת ה-28 שלו, שנחוג כחודש שנים לפני התאבדותו, בבית-החולים ב'זנבה, אחרי ניסיון ההתאבדות הראשון שלו, שלא הצליח. מייק, ששבר אז את רגלו, הובל לחגיגת יום-ההולדת בכיסא גלגלים.

נמלט מהן להתרסקות על מידרכת הרחוב. למה?

טיפול פסיכיאטרי

ההיסטוריה של ההצלחות מכירה ב-17 מקרים לרוב של אנשים שההצלחה היתה גדולה וכבדה עליהם יותר מדי.

כמה מאלה שהכירו את מייק בראנט מקרוב טענו השבוע כי הוא לא יכול היה לגשר על הפער בין תדמיתו בעיני עצמו לבין תדמיתו בעיני אחרים. הלחץ המתמיד להוכיח שהוא זה מח שחוא נראה, לממש

קפיצת-המוות השניה של אליל ה"זמר הישראלי מייק בראנט, נראתה כשיחזור מדויק של קפיצת-המוות הראשונה שלו.

שתי הקפיצות, שהמישה חודשים בדיוק הפרידו ביניהן, נערכו ביום שישי בשעה 11.00 בבוקר בדיוק, שתיהן בוצעו כאשר מייק בראנט בן ה-28 שהה במחיצת ידידים, בשני המיקרים זינק הזמר יפה-התואר מ"מירפסות מיבנים אל רחובות ראשיים הור"מים, בדיוק כשמישהו ששהה עמו בחדר נכנס אל המיסקלחת.

היו גם מעט הבדלים. בקפיצתו הראשונה, ב-22 בנובמבר 1974, קפץ מייק בראנט ממירפסת הקומה החמישית של מלון דה לה"פה ב'זנבה, ב-27 באפריל 1975, הוא קפץ מקומה אחת גבוה יותר: ממירפסת הקומה השישית ברחוב ארלאנזיל ברובע ה-16, מהמסואלים שברובעי פאריס. ב"קפיצת הראשונה הוא נעצר למזלו במירפסת הקומה השלישית, נחבל ושבר רק עצם ברגלו. הקפיצה השניה סיימה את שירתו ושירת חייו.

טירוף ושמו מייק

מ'אז מותו של ג'יימס דין לא היה מוות טראגי כל-כך עבור דור שלם של בני טיפשי-עשרה.

בישראל נחשב מייק בראנט סיפור של הצלחה: הישראלי שהעז והגיע אל צמרת עולם הפזמונים הבינלאומי. גם כאן היו לו מעריצים, תקליטיו נחטפו, ונערות מיוות מות ניסו להסתער עליו בהופעותיו, תקופות היסטוריות. באירופה, ובמיוחד במדינות הי דוברות צרפתית, הוא היה טירוף. רק אורי גלר קצר שם את אותה הצלחה שקצר מייק. עשה זאת לאורך זמן.

תקליטיו נחטפו במיליונים. הוא היה אורח קבוע בהופעות הרדיו והטלוויזיה. תמונתי תיו מכרו שבועוני-בידור. סוסטרים צבעיר ניים שלו קישטו את חדרי המיטות של מיליוני נערות. הרכילות על חייו יכלה

יום ההולדת האחרון

להתחרות רק ברכילות על חייה של ז'אקלין קנדי-אונאסיס.

כאשר קפץ את קפיצת-המוות שלו הוא עשה זאת מהמקום הגבוה ביותר שיכול היה לחלום להגיע אליו: שיא ההצלחה. התבררה הפאריסאית השתמחה לרגליו. כוכ"בי הקולנוע חיפשו את קירבתו. המצליחים שבזמרים קינאו בו. הברון רוטשילד סעד איתו על שולחנו. כסף זרם דרכו כמו שמפאניה. הביקורות היתחרו בהענקת סור סרלאטיבים ליכולתו. יפהפיות העולם עמדו בתור ליד חדרה-מיטות שלו.

אם רצה למות, יכול היה לעשות זאת ביתר קלות מרוב ההערצה והאהבה שאפסו אותו. היו לו כל הנתונים והסיבות שבגללן מוכן אדם להיות אפילו מאתיים שנה. הוא